

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Năm, ngày 24/11/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1078

“PHẬT DẠY CHÚNG TA ĐOẠN THAM, KHÔNG PHẢI ĐỐI ĐỐI TƯỢNG THAM”

Nếu chúng ta không còn tham, sân, si thì chúng ta đã không đến trần gian này. Ba nghiệp chướng này của chúng ta đều rất nặng. Trong quá khứ, chúng ta tham, sân, si nên chắc chắn chúng ta đã tạo ra rất nhiều oan gia trái chủ vì vậy trong cuộc sống hiện sinh, chúng ta không thể không có chướng ngại. Nhân từ nhiều đời nhiều kiếp chúng ta đã tạo nên ngày nay chúng ta phải nhận lấy quả.

Hòa Thượng nói: *“Mỗi chúng ta đều có ba độc phiền não tham, sân, si. Nếu chúng ta không tham, sân, si thì chắc chắn chúng ta đã không đến thế gian này”*. Mỗi chúng ta có mức độ, đối tượng của tham, sân, si sâu cạn khác nhau. Nếu ai nói chúng ta tham thì đó là sự nhắc nhở đối với chúng ta. Đối tượng của tham đã được đối nên chúng ta không nhận ra. Chúng ta phải đoạn trừ tham chứ không phải đối đối tượng.

Hòa Thượng nói: *“Có người tham tài, có người tham sắc, có người tham danh. Những người học Phật pháp thì tham Phật pháp. Những người làm giáo dục Thánh Hiền thì tham làm giáo dục Thánh Hiền. Chúng ta là người học Phật, chúng ta cũng không thể tham học Phật”*. Hôm qua, chúng ta học đề tài: *“Phân biệt giữa tinh tấn và tham cầu”*. Chúng ta cần phân biệt rõ, chúng ta đang dùng nguyện để lợi ích chúng sanh hay chúng ta đang tham cầu cho bản thân. Chúng ta học Phật mà chúng ta đọc nhiều Kinh, học nhiều pháp môn thì đó cũng là chúng ta tham. Chúng ta chỉ đang đối đối tượng tham còn gốc vẫn là tham. Chúng ta làm việc mà chúng ta có phiền não thì đó là do chúng ta có tâm tham cầu. Tâm tham cầu khiến cho chúng ta nóng vội, khản trương, sợ được mất.

Hòa Thượng nói: *“Phật dạy chúng ta đoạn tâm tham chứ Ngài không dạy chúng ta đối đối tượng tham”*. Nhà Phật nói: *“Tùy duyên diệu dụng”*. Chúng ta làm được một việc là do chúng sanh nơi đó có phước. Việc không được tốt là do chúng sanh nơi đó không có

phước. Chúng ta toàn tâm, toàn ý làm nhưng chúng ta không được cưỡng cầu. Nhiều người muốn làm một việc bằng mọi giá vì họ sợ mất thể diện. Đó là vì họ còn cái ta, cái của ta. Nếu họ làm vì thể diện thì họ sẽ phiền não sẽ trùng trùng.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta trong bất tri bất giác đều đang tham, sân, si. Tham, sân, si vẫn đang tồn tại đang cùng diễn ra trong chúng ta. Chúng ta chỉ đang đối đối tượng. Chúng ta tu hành, học Phật nhưng chúng ta vẫn phiền não, khổ đau. Chúng ta sẽ không tránh khỏi luân hồi, không tránh khỏi đọa vào tam ác đạo”**. Buổi sáng chúng ta không dạy được vì chúng ta tham ngủ. Chúng ta lười biếng cũng là chúng ta đang tham. Đạo Phật là đạo giải thoát, đạo an vui nhưng nhiều người học Phật nhiều năm vẫn phiền não, khổ đau. Trong khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế chúng ta vẫn đang tham, sân, si. Hàng ngày, chúng ta mơ hồ, không phân biệt được tốt xấu, không biết mình đang tạo ác nghiệp thì đó là chúng ta đang si. Chúng ta học Phật 10 năm, 20 năm thậm chí cả đời thì chúng ta vẫn phiền não, khổ đau.

Chúng ta phải nhận biết tường tận, thế gian này tất cả chỉ là duyên. Duyên hợp rồi duyên tan. Sáng nay, tôi nghe tin con một Thầy Cô giáo mất, theo cách nhìn của thế gian thì đây là việc xấu. Nhưng cách nhìn của Phật pháp, nếu con đến thế gian cản trở việc Cha Mẹ làm lợi ích chúng sanh thì con sẽ có thể ra đi. Phật pháp dạy: **“Mạng người vô thường. Cõi nước không an”**. Thế gian không có gì là bền chắc. Người xưa nói: **“Mạc đãi lão lai phương niệm Phật. Cổ phần đa thị thiếu niên nhân”**. Chờ đợi đến già mới niệm Phật, mộ ở ngoài đồng không thiếu người tuổi trẻ.

Hàng ngày, tôi đều quán sát, từng ngày đang trôi qua. Người thế gian nói: **“Cám ơn đời mỗi sớm mai thức dậy. Ta có thêm một ngày nữa để yêu thương”**. Mỗi sớm mai thức dậy, chúng ta có thêm một ngày để tận lực hy sinh phụng hiến. Chưa bao giờ tôi có ý niệm mình sẽ sống đến 60, 70, 80 tuổi. Mỗi ngày, khi học xong một bài thì tôi đều khởi ý niệm tri ân vì mình đã có thể học thêm một chuyên đề. Tôi không có ý niệm phải học xong 1200 chuyên đề thì mới mất. Khi mới học chuyên đề 1, tôi nghĩ nếu mình mất sớm thì mọi người sẽ nói mình nhếch nhác. Khi học xong 600, 700 chuyên đề thì tôi nghĩ thiên hạ không nói mình nhếch nhác nữa. Khi học xong 700 chuyên đề, tôi cảm thấy rất tự tại, không vương bận. Tôi không nghĩ đến thời gian, nghĩ đến kế hoạch từng tháng. Chúng ta phải tập sống tùy duyên. Nếu chúng ta cưỡng cầu thì chúng ta sẽ đau khổ. Chúng ta cưỡng cầu là vì chúng ta có tâm tham. Nếu tôi cho rằng tôi phải học xong 1200 đề tài, Phật Bồ Tát, Quỷ Thần sẽ gia hộ

để tôi học xong thì khi đó tôi sẽ chết rất khó khăn. Chúng ta tiếc nuôi thì chúng ta không thể ra đi tự tại được.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta nhất định phải đoạn ý niệm tham, sân, si. Chúng ta đoạn bằng cách nghĩ Phật, chúng ta niệm Phật. Người xưa nói: “Không sợ niệm khởi, chỉ sợ giác chậm”. Chúng ta nhận thấy ý niệm khởi lên thì chúng ta để khởi câu Phật hiệu để đánh chết vọng niệm. Phàm phu chúng ta đương nhiên có vọng niệm. Nếu chúng ta không có vọng niệm thì chúng ta đã là Thánh Nhân”**. Chúng ta không sợ khởi vọng niệm mà chỉ sợ chúng ta không nhận ra. Nếu chúng ta để vọng niệm tiếp nối vọng niệm thì điều đó rất đáng sợ. Có người không dám đứng trước Phật vì họ cho rằng họ vẫn còn khởi ý niệm sát, đạo, dâm. Những ý niệm này đã có từ vô lượng kiếp, vọng niệm nối tiếp nhau nên những ý niệm sát, đạo, dâm này khởi lên là việc đương nhiên. Khi vọng niệm khởi lên chúng ta không khiếp sợ, lo lắng, phân biệt ý niệm thiện ác mà chúng ta đổi thành ý niệm **“A Di Đà Phật”**.

Hòa Thượng nói: **“Khi vọng niệm khởi lên thì chính chúng ta phải nhận ra. Trong tất cả các pháp môn, pháp môn đơn giản, dễ dàng nhất chính là niệm Phật”**. Suốt ngày từ sáng đến tối chúng ta sống trong phiền não. Nhưng chúng ta cô đặc những phiền não này vào thì chúng cũng không lớn bằng hạt mè. Chúng ta chỉ cần thay đổi vọng niệm thành câu **“A Di Đà Phật”**.

Hòa Thượng nói: **“Vọng niệm vừa khởi lên thì chúng ta không cần nghĩ vọng niệm này là tốt hay xấu. Chúng ta cũng không cần hối hận vì trong quá khứ chúng ta đã tạo nhiều việc xấu”**. Thí dụ, chúng ta nghĩ đến ý niệm dâm thì chúng ta nghĩ đến ngày xưa chúng ta đã từng làm nhiều việc như vậy. Chúng ta nghĩ đến ý niệm sát thì chúng ta nghĩ ngày xưa chúng ta đã từng giết hại nhiều con vật. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta nghĩ đến những ý niệm này làm gì? Chúng ta nghĩ đến một lần thì chúng ta lại thêm một lần tạo nghiệp”**. Chúng ta tưởng rằng đó là ý niệm sám hối nhưng một lần chúng ta khởi lên là chúng ta đã tạo nghiệp thêm một lần.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta sợ mình tạo nghiệp chưa đủ nên chúng ta ngồi đó mà suy nghĩ. Một lần suy nghĩ là một lần tạo nghiệp nữa!”**. Trong quá khứ chúng ta đã tạo tác, nếu chúng ta nghĩ lại thì việc đó sẽ diễn lại trong não chúng ta một cách rõ ràng. Chúng ta không cần nghĩ đến việc thiện, ác. Chúng ta phát hiện mình có vọng niệm thì chúng ta để khởi câu Phật hiệu là được. Nhiều người nghĩ về việc mình đã làm vì họ muốn ăn năn, sám

hối nhưng chúng ta nghĩ đến một lần thì chúng ta thêm một lần tạo tội. Một ý niệm khởi lên thì chúng ta thay bằng câu Phật hiệu.

Hòa Thượng nói: ***“Sám hối không phải là ở trước mặt Phật Bồ Tát nói ra. Chúng ta làm như vậy thì chúng ta lại tạo tội thêm một lần nữa. Đây không gọi là sám hối! Chúng ta chân thật sám hối là chúng ta không làm những việc sai lầm trước đây. Chúng ta chuyên trì câu Phật hiệu một cách miên mật, không gián đoạn thì chúng ta không còn thời gian để khởi ý niệm. Chúng ta khởi ý niệm là chúng ta đã tạo nghiệp”***. Con người trước đây chưa học Phật là con người của trước đây. Ngày nay, chúng ta học Phật chúng ta đã trở thành một người hoàn toàn khác.

Nhiều người trước đây làm nhiều việc sai phạm, khi họ tu học, mỗi khi lên niệm Phật thì những việc họ đã làm hiện lên một cách rất rõ ràng. Họ sợ không dám lên niệm Phật vì họ sợ như vậy là bất kính với Phật. Hòa Thượng nói: ***“Không sợ niệm khởi, chỉ sợ giác chận”***. Chúng ta phát hiện có vọng niệm thì chúng ta lập tức thay đổi bằng một câu ***“A Di Đà Phật”***. Chúng ta nghĩ đến những việc xấu chúng ta đã làm thì chúng ta lại một lần nhắc lại trong tàng thức của chúng ta. Chúng ta lặp lại ý niệm thì đó là chúng ta đang lặp lại những tội ngày xưa chúng ta tạo.

Trước đây, chúng ta tham ở thế gian, chúng ta học Phật thì chúng ta lại tham Phật pháp. Chúng ta làm giáo dục chuẩn mực của người xưa mà chúng ta làm vì thế diện thì chúng ta cũng đã sai. Chỉ cần chúng ta tận tâm tận lực hy sinh phụng hiến là được! Việc tốt thì chúng sanh có phước, việc chưa được tốt là vì chúng sanh chưa có phước. Chúng ta làm như vậy thì chúng ta sẽ tự tại!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!